

Astragalus membranaceus

Astragalus membranaceus принадлежи към рода *Astragalus*, който включва повече от 1750 вида. Някои от тях са чисто декоративни, докато други намират приложение в медицината, козметиката, като добавки към чайове. Свойствата им ги поставят в много широк диапазон – от отрови до напълно безвредни. *Astragalus membranaceus* става известен на Западната медицина през втората половина на 18 век в резултат на научната работа на руския лекар Alexander van Bunge, който е изучавал Източно – азиатските растения с лечебни свойства. От 70 години на 20 век започва проучването на неговите лечебни свойства и научното обосноваване на стимулиращото му действие върху имунната система.

Astragalus membranaceus се използва в Китайската традиционна медицина от преди 2000 години, като е описан в най-стария медицински трактат на император Shen Nung.

В Древен Китай корените на астрагала са били прилагани за усилване на енергията Ци на белия дроб. Растението се е прилагало при лечението на нощни изпотявания, слабост, безапетитие. Поради неговите силни лечебни свойства са го наричали “Жълтият водач”. Поради силните си стимулиращи свойства върху организма астрагалът се е смятал от древните китайци за едно от най-важните лечебни растения /наравно с женшена/.

Лечебните свойства на Астрагала се дължат на множеството активни съставки, които са извлечени от неговия корен – полизахариди /астрагалан 1, 2,3/, сапонини и тритерпени. Съвременни проучвания проведени от Националния Американски Онкологичен Институт установяват, че онкологично болните, които приемат Астрагал по-лесно понасят химио- и лъчетерапията, като се възстановяват по-бързо в сравнение с други пациенти. Клинични проучвания насочват вниманието към белите кръвни клетки и по-бързо възстановяване на техния брой и функции в резултат на приема на Астрагал. В същото проучване проведено върху 572 пациента също така е установено, че астрагалът влияе върху функцията на кората надбъбречните жлези, която е значително отслабена при онкоболните. Астрагалът значително намалява миелосупресията при химио- и лъчетерапия, както и съдейства за по-бързото възстановяване на костния мозък. Други проучвания проведени върху онкоболни в Anderson Hospital in Houston, Texas потвърждава имуностимулиращото действие на Астрагала, като се приема, че най-вероятно то се дължи на възстановяващия му ефект върху броя на Т-лимфоцитите.

Днес се проучва действието на Астрагала при болни от СПИН.

Най-честите състояния, при които се препоръчва употребата на Астрагал:

1. За повишаване устойчивостта на имунната система срещу вирусни инфекции
2. При хронични инфекции, синдром на хроничната умора, анемия, състояния след химио- и лъчетерапия, язва на стомаха /за усилване на процесите на регенерация на лигавицата/
3. Като общоукрепващо и стимулиращо средство
4. При сърдечни заболявания – сърдечна недостатъчност
5. подпомага възстановяването на имунната система при онкологично болни